

พระราชกฤษฎีกา
ตั้งอธิบดีผู้พิพากษามาตร

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งอธิบดีผู้พิพากษามาตร
และแก้ไขเพิ่มเติมเขตอำนาจของอธิบดีผู้พิพากษามาตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๓
แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญ
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษามาตร พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษามาตร พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษามาตร พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๓ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕

(๔) พระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษามาตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐

(๕) พระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษาศาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๖) พระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษาศาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๕ ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาล ๘ ตำแหน่ง มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัด และมีเขตอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๑ มีสำนักงานอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร และมีเขตอำนาจในกรุงเทพมหานคร จังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอ่างทอง

(๒) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๒ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดชลบุรี และมีเขตอำนาจในจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

(๓) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๓ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดนครราชสีมา และมีเขตอำนาจในจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

(๔) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๔ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดขอนแก่น และมีเขตอำนาจในจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี

(๕) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๕ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดเชียงใหม่ และมีเขตอำนาจในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

(๖) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๖ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดพิษณุโลก และมีเขตอำนาจในจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดอุทัยธานี

(๗) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๗ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดนครปฐม และมีเขตอำนาจในจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดนครปฐม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

(๘) อธิบดีผู้พิพากษาศาล ๘ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และมีเขตอำนาจในจังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๕) อธิบดีผู้พิพากษภาค ๕ มีสำนักงานอยู่ ณ จังหวัดสงขลา และมีเขตอำนาจในจังหวัดตรัง จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๓ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งกำหนดให้ตั้งอธิบดีผู้พิพากษภาคในบางท้องที่ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว และพระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษภาค รวม ๖ ฉบับ และปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและระบบนิติศาสตร์ในปัจจุบันของประเทศ และรวมเป็นพระราชกฤษฎีกาฉบับเดียวเพื่อความสะดวกในการอ้างอิง ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดขึ้นใหม่ ๓ จังหวัด คือ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอำนาจเจริญ สมควรกำหนดเขตอำนาจของอธิบดีผู้พิพากษภาค ๒ ภาค ๓ และภาค ๔ ให้มีอำนาจรวมถึงจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นใหม่ทั้ง ๓ จังหวัดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้